

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Novém Jičíně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 17.02.2016 samosoudkyní JUDr. Pavlou Růžičkovou t a k t o :

podle § 226 písm. b) trestního řádu se obžalovaní Xxx, nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx, soukromý podnikatel, **Xxx**, roz. xxx, nar. xxx v xxx, okres xxx, trvale bytem xxx, t.č. na mateřské dovolené, a **spol. Marandis, s.r.o.** se sídlem v Bílovci, Pivovarská 139, PSČ 743 01, IČ:29382122, do obchodního rejstříku zapsána dne 10.08.2011, jednatel a společník xxx, nar. xxx, předmět podnikání: výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona, zastoupená zmocněncem JUDr. Jindřiškou Hillovou z AK Studénka,

zprošťují

obžaloby státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Novém Jičíně ze dne 09.07.2015 č.j. 2 ZT 28/2015 – 39, která jim kladla za vinu, že

1)

dne 05. 06. 2013 v Novém Jičíně, okres Nový Jičín, na ul. Svatopluka Čecha č. 15 po předchozí vzájemné dohodě za účelem vylákání vysokých dávek nemocenského pojištění – peněžité pomoci v mateřství pro obž. xxx, předložila obž. spol. Marandis, s.r.o., se sídlem v Bílovci na Okresní správu sociálního zabezpečení v Novém Jičíně přihlášku do registru zaměstnavatelů a oznámení o nástupu do zaměstnání dnem 01.06.2013 (v sobotu) na dobu neurčitou pojištěnce obž. xxx jako ředitelky obž. spol. Marandis, s.r.o. se základní mzdou 50.000,-Kč, jež neodpovídala hodnotě vykonávané práce, která byla nejvýše 27.000,-Kč a to na základě pracovní smlouvy ze dne 01.06.2013, jež uzavřel s obž. xxx její manžel a jediný jednatel obž. spol. Marandis s.r.o., obž. xxx, následně ve dnech 03.07.2013 a 19.07.2013 (na základě telefonické informace od OSSZ NJ) předložila obž. spol. Marandis, s.r.o. na OSSZ NJ žádost o peněžitou pomoc v mateřství s nástupem nejprve dne 01.06.2013 a později již dne 22.06.2013, jež vyplnila a podepsala obž. xxx, kdy v údajích o započitatelném příjmu v rozhodném období pouze uvedla předpokládány příjem ve výši 50.000,- Kč, přičemž pracovní poměr byl od počátku pouze předstírán s tím, že ve skutečnosti práva a povinnosti z něho vyplývající nebudou plněny, neboť obž. xxx byla ke dni nástupu do zaměstnání již ve 29 týdnu (v sedmém měsíci) rizikového těhotenství obž. spol. Marandis s.r.o. neměla do 01. 06. 2013 žádného zaměstnance v pracovním poměru, společnost řídil jednatel obž. xxx, na

administrativní práce byli sjednáváni brigádníci s hodinovou mzdou do 75,-Kč, po nástupu obž. xxx na mateřskou nebyl na její pozici přijat žádný jiný pracovník, zřízení pracovního místa pro obž. xxx vyžadovalo roční mzdové náklady ve výši nejméně 804.000,-Kč, přičemž obž. spol. Marandis s.r.o. se k datu 31.05.2013 nacházela v nepříznivé ekonomické situaci, jelikož vykazovala značnou ztrátu, záporný vlastní kapitál a svou činnost financovala z přijaté půjčky od společníka obž. xxx, sjednaná mzda ve výši 50.000,- Kč měsíčně výrazně převyšovala pozdější mzdové ohodnocení ostatních zaměstnanců obž. spol. Marandis, s.r.o., obž. xxx se mzdou 15.025,- Kč od 01.09.2013, jež si do srpna 2013 pouze hradil pojištění jako OSVČ s vyměřovacím základem jen 6.471,- Kč a xxx se mzdou 12.000,-Kč od 01.09.2013, v důsledku čehož obž. xxx, jež jako osoba samostatně výdělečně činná neměla nárok na vyplacení dávek nemocenského pojištění, jelikož nehradila dobrovolné nemocenské pojištění po dobu nejméně 180 kalendářních dnů, v období od 22.06.2013 do 03.01.2014 neoprávněně pobírala dávky nemocenského pojištění - peněžitou pomoc v mateřství, čímž způsobili České republice, zastoupené Okresní správou sociálního zabezpečení v Novém Jičíně škodu ve výši **174.250,- Kč**,

čímž měli

sebe a jiného obohatili tím, že uvedli někoho v omyl a způsobili tak na cizím majetku takovým činem větší škodu,

2)

dne 02. 06. 2014 v Novém Jičíně, okres Nový Jičín, na ul. Svatopluka Čecha č. 15 po předchozí vzájemné dohodě za účelem vylákání vysokých dávek nemocenského pojištění – peněžitě pomoci v mateřství pro obž. xxx, předložila obž. xxx na základě výše uvedeného předstíraného pracovního poměru se základní mzdou 50.000,-Kč u obž. spol. Marandis, s.r.o., jež s ní dne 01.06.2013 uzavřel její manžel a jediný jednatel obž. spol. Marandis s.r.o., obž. xxx, z něhož vyplývající práva a povinnosti nebyly plněny, na Okresní správu sociálního zabezpečení v Novém Jičíně další žádost o peněžitou pomoc v mateřství s nástupem dne 28.05.2014, v níž uvedla, že na peněžitou pomoc v mateřství nastoupila ze zaměstnání obž. spol. Marandis s.r.o., přičemž přílohu této její žádosti vyplnila obž. spol. Marandis, s.r.o., kde jednak uvedla, že její započitatelný příjem za rozhodné období od 01. 06. 2013 do 30. 04. 2014 činil 37.500,- Kč v měsíci červnu 2013 a jednak nepravdivě uvedla, že počet kalendářních dnů vyloučené doby byl v červnu 2013 7 dnů (správně 9 dnů) a v listopadu 2013 až lednu 2014 0 dní a, že nenastupuje na peněžitou pomoc v mateřství do čtyř let věku předchozího dítěte, v důsledku čehož obž. xxx, jež jako osoba samostatně výdělečně činná neměla nárok na vyplacení dávek nemocenského pojištění, jelikož nehradila dobrovolné nemocenské pojištění po dobu nejméně 180 kalendářních dnů, by v období od 28.05.2014 do 09.12.2014 neoprávněně pobírala dávky nemocenského pojištění - peněžitou pomoc v mateřství, čímž by způsobili České republice, zastoupené Okresní správou sociálního zabezpečení v Novém Jičíně škodu ve výši **174.636,- Kč**, k čemuž nedošlo, neboť Okresní správa sociálního zabezpečení v Novém Jičíně s ohledem na skutečnosti uvedené v bodě ad 1 obžaloby nezahlajila výplatu dávek nemocenského pojištění,

čímž měli

dopustili se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby sebe a jiného obohatili tím, že uvedou někoho v omyl a způsobí tak na cizím majetku takovým činem větší škodu, přičemž jednali v úmyslu přečin spáchat, avšak k dokonání přečinu nedošlo,

v čemž byl spatřován

přečin podvodu podle § 209 odst. 1, 3 trestního zákoníku (ad 1),

pokus přečinu podvodu podle § 21 k § 209 odst. 1, 3 trestního zákoníku (ad 2),

neboť v žalobním návrhu označené skutky nejsou trestným činem.

Podle § 229 odst. 3 trestního řádu se pošk. Česká republika zastoupená Okresní správou sociálního zabezpečení se sídlem Nový Jičín, Svatopluka Čecha 15, IČ: 0006963, **odkazuje** se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

Obžalovaná **xxx** v rámci hlavního líčení i přípravného řízení využila svého zákonného práva a ve věci nevyhovovala.

Obžalovaný **xxx** v rámci hlavního líčení i přípravného řízení ve věci vypověděl následující. Společnost Marandis založil v roce 2011 a předmětem její činnosti byla organizace veřejných zakázek. Zákazníky byla zejména města a obce, pro které jejich společnost zajišťovala výběrová řízení dle zákona o veřejných zakázkách. Práce přibývalo, a tak v roce 2012 využil služeb své manželky **xxx**, která mu formou externí dodávky pomáhala s některými činnostmi. Byla OSVČ a on si její práci v podstatě najímal. V té době měli jako zákazníci i soukromé společnosti. Manželka mu pomáhala tak, že připravovala administrativní dokumentaci pro zájemce, protože dle zákona o veřejných zakázkách je třeba připravovat velké množství protokolů z jednání. Některých jednání se manželka i účastnila. Na konci roku 2012 přišel s novým produktem, a to nabídkou elektronických aukcí pro domácnosti. Tento nápad prezentoval starostům oslovených měst a obcí, domluvil se s nimi na spolupráci, kdy cílem bylo sdružit co nejvíce odběratelů, a na základě takto velké kumulované poptávky oslovit dodavatele energií a pomocí elektronické aukce snížit ceny energií, které následně mohli nabídnout domácnostem. První město, kde začali sbírat data, byl Bílovec. Kancelář měli na Městském úřadě v Bílovci. Chodili za nimi lidé, od nichž si brali jejich aktuální data. Ty zapracovávali do tabulek, prostě sbírali jednotlivé žádosti. Po Bílovci se začala postupně nabalovat další města a s tím byla spojena další administrativa a další narůstající práce. V roce 2013 již musel využít brigádníků. Paralelně s tím ještě běžely veřejné zakázky. V roce 2013 někdy v březnu nebo dubnu se ozvalo město Kopřivnice, dále byli osloveni městem Příbor, Mořkov a dalšími. Zatímco v roce 2012 jeho manželka pracovala z domu, kde seděla u počítače a připravovala případně nějaké protokoly pro veřejné zakázky, tak v roce 2013 již téměř denně docházela do kanceláře, kde využívala techniku firmy. V květnu už tam seděla denně, a to byl ten zlom, kdy měli za to, že její práce vykazuje znaky zaměstnaneckého poměru. V roce 2013 měla na starosti i brigádníky, musela je kontrolovat, vysvětlovat jim práci. Sbírali data pro Kopřivnici a okolí, poté pro Žamberk, následoval Letohrad, a Dolní Dobrouč, Jablonné nad Orlicí a další místa. Blížily se letní prázdniny a tak se domluvili, že zkusí vše potřebné zajistit ještě v červnu. V té době pracovali denně, včetně víkendů. Manželka nastoupila do práce 1.6., byla to sobota. Fakticky práci vykonávala jak v tu sobotu, tak i v neděli. Konkrétně připravovala podklady pro velkou akci v Kopřivnici. Od 10.6. otevírali kontaktní místa ve městech Letohrad, Žamberk, Jablonné nad Orlicí, Dolní Dobrouč a Lukavice. Na těchto místech byla manželka fyzicky přítomna. Smlouvy s obcemi podepisoval on jakožto statutár.

Co se týče výše platu manželky, její fakturace od roku 2013 rapidně rostla, a to z toho důvodu, že vlastně té práci věnovala čím dál tím více času, a když to pak zpětně spočítal, tak to vycházelo na nějakých 400 Kč fakturace na hodinu. V dubnu to bylo 90 hodin měsíčně, v květnu už to překročilo sto hodin měsíčně, a když to vypočítal (400 x 160 hodin měsíčního fondu zaměstnance), tak se dostal k částce 64.000 Kč. Řekl si, že 50 000 hrubého je asi 36 000 čistého, a tento plat považoval za adekvátní práci, kterou pro firmu manželka vykoná. Samozřejmě s tím, že dodrží časový fond, neboť předtím pracovala méně hodin a jako zaměstnanec musela pracovat minimálně 8 hodin denně.

Jako jeden z důvodů, proč byla jeho manželka přijata do zaměstnaneckého poměru, byla obava z tzv. Schwarz systému a možné pokuty. Činnost manželky měla charakter zaměstnaneckého poměru jako závislé činnosti hlavně v květnu 2013. Rozdíl mezi náplní práce manželky, co by zaměstnanec a OSVČ byl ten, že jako zaměstnanec byla za vše zodpovědná, měla na starosti řízení brigádníků. Manželka měla navíc na starosti ještě veřejné zakázky, které běžely stále. Byla i naplánovaná velká aukce v Kopřivnici, která musela nějak dopadnout, tzn., že musel zajistit, aby všichni dodavatelé podali svoje přihlášky, aby byli včas v aukční síni, po aukci s vítězným dodavatelem komunikovat a domluvit se na tom, jak se budou distribuovat nové smlouvy. Zajišťovala, kdy, kam a kdo pojedě. Předtím toto dělal on sám. Manželka v průběhu června odvedla práci, která byla na Orlicku, řešila Kopřivnici, kompletně plánovala a zorganizovala Bohumín. Během června tedy organizovala vše potřebné pro měsíc červenec. V srpnu pak byly podepisovány smlouvy v Kopřivnici, to už si s vedením města domluvil sám.

Obžalovaný vůbec neřešil, zda jeho manželka měla či neměla nárok na peněžitou pomoc v mateřství, pokud by nebyla zaměstnána ve společnosti Marandis. To, že byla zaměstnána v sedmém měsíci těhotenství, nijak nesouviselo s výplatou peněžitých dávek v mateřství. V prvním případě peněžitá dávka byla vyplacena, v druhém nikoliv. Žádosti o peněžitou pomoc v mateřství podávala jeho účetní.

Není pravda, že by se společnost nacházela v nepříznivé ekonomické situaci. Bylo to naopak. Společnost si mohla dovolit xxx zaměstnat. Na konci května měl nasmlouvaných tolik zakázek, že věděl, jak na tom firma bude ve třetím a čtvrtém kvartálu.

Po odchodu manželky na mateřskou dovolenou přijal v září jako zaměstnanec xxx, neboť potřeboval, aby mu pomohla s administrativou. Část práce manželky převzal on a část tedy xxx a ještě brigádnice paní xxx. Plán byl ten, že manželka bude půl roku na mateřské dovolené, poté se vrátí, a bude minimálně na částečný pracovní úvazek pokračovat ve firmě. Z toho důvodů byla smlouva na dobu neurčitou, protože s manželkou počítal i po skončení mateřské dovolené. V prosinci zjistili, že je manželka opět těhotná. Těhotenství bylo nečekané.

Od září se z důvodu optimalizace nákladů nechal zaměstnat ve firmě on sám a stanovil si mzdu na 15000,-Kč, protože to bylo pouze za obchodní činnost, na kterou se daná pracovní smlouva vztahovala a veškeré ostatní činnosti, které prováděl, byly z titulu jednatele společnosti. xxx byla přijata na běžnou administrativu po 12 letech na rodičovské dovolené, neměla praxi a nástupní plat byl 12000,-Kč hrubého. Co se týče společnosti Anefa, je to společnost, kterou založila jeho manželka a nemá s Marandis nic společného. Není jednatelem společnosti, a tak se k předmětu činnosti nemůže vyjádřit. Je pravdou, že má dispoziční právo k tomuto účtu. Během mateřské dovolené manželka nijak společnosti nepomáhala.

Hlavní líčení se konalo v souladu s ust. § 202 odst. 2 tr.ř. a § 347 zákona o trestní odpovědnosti právnických osob č. 418/2011 Sb. v nepřítomnosti obžalované **spol. Marandis** zastoupené zmocněnkyní JUDr. Hillovou. V přípravném řízení pak využila zákonného oprávnění a ve věci nevypovídala.

xxx vypověděla, že obžalovaným dělala zhruba od roku 2011 účetnictví. Pokud jde o vyplňování nějakých formulářů týkajících se peněžitých dávek v mateřství obžalované xxx, tak pokud si to dobře pamatuje, tak obžalovaná k ní přišla přímo od gynekologa, kde dostala lístek, že nastupuje na mateřskou. Společně to vyplnily, ona vystavila žádost o peněžitou pomoc v mateřství a poslaly to na „sociálku“. „Sociálka“ se potom ozvala s tím, že nějaká kolonka tam nebyla dobře vyplněná. Mohla to být i její chyba. Takže oni volali, že chtějí něco opravit a pak si myslí, že xxx už tam byla sama a že si opravila tu kolonku tak, jak měla být. To, že došlo k zaměstnání xxx, ji nepřekvapilo. Nikdo to s ní neprobíral. Jen ví, že asi panu xxx poslala vzor smlouvy, ale to už si potom on uzavíral sám. K brigádnici paní xxx se blíže vyjádřit nemůže, od kdy do kdy tam pracovala, musela by se podívat do počítače a podívat se na konkrétní podklady. Žádost o peněžitou pomoc v mateřství vypisovala ve dvou případech. Dle jejího názoru na tom byla společnost dobře,

není to firma, která by krachovala, takže potenciál do budoucna určitě měla, určitě si mohla dovolit xxx zaměstnat.

Svědkyňě xxx vypověděla, že se zná s xxx od základní školy. Když si pak vzala pana xxx, tak se seznámila i s ním a asi dvakrát nebo třikrát se navštívili. Když svědkyni skončila mateřská, tak obžalované někdy v roce 2013 zavolala a zeptala se, jestli nemá pro ni nějakou práci. Paní xxx jí řekla, že pracuje, že má s panem xxx firmu a že ona je taky těhotná. Když se setkaly, tak jí obžalovaná vysvětlila všechny věci, jak ta práce funguje, co by dělala ona, a svědkyni to zaujalo. Obžalovaná jí říkala, jak se jedná s lidmi, co všechno se jim říká a pak spolu začali jezdit po různých obcích, a to do Kopřivnice, Mořkova, Hodslavice atd. Jezdila s ní obžalovaná xxx, nebo jezdili paní xxx, pan xxx i xxx a jeli i do dvou měst, kde oni zůstali v jednom a ona s obžalovanou xxx byla ve vedlejší vesnici. Jezdili i do Bohumína, Letohradu, Žamberku a Dolní Dobrouče. Co z toho bylo v červnu, již přesně neví. Větší množství těch akcí mohlo být v květnu a červnu. V kanceláři se setkávala i s paní xxx či se xxx. Bylo to v dubnu. Než s ní byl uzavřen pracovní poměr, tak pracovala na základě dohody o provedení práce a dostávala asi 50 až 60 Kč na hodinu. Neví, kolik hodin měsíčně pracovala, resp. jestli to bylo dvakrát nebo třikrát týdně po dvou hodinách, tak to mohlo být asi měsíčně 24 hodin. Peníze dostávala měsíčně. Pokud by měla uvést, jestli někdo vedl docházku, tak si ji vedla sama a obžalovaná xxx taky. Jako brigádníci neměli žádná školení. Jako školení vnímala vstupní zaškolení. Na akcích seděla vedle xxx a ona jednala s těmi lidmi, kteří přišli. Pokud by měla uvést, kdo tyto akce organizoval, tak ony už byly naplánované. Ví, že některé schůzky zařizovala i xxx. Než odešla xxx ke konci června na mateřskou, tak se na práci svědkyně nic nezměnilo. Pořád dělala zpracování dat, které po ni obžalovaná kontrolovala, a když už pak věděla, že ví, o co jde, dělala si svoji práci, ale co dělala na počítači, to svědkyně nevěděla. Ví, že telefonovala a zařizovala schůzky. Pořád ji vnímala jako vedoucí pracovníci, která nad ní dělala dohled a určovala jí práci. Pokud by měla uvést, kdy přesně jí v roce 2013 zavolala, tak buď to byl březen, duben, nebo možná i únor 2013. Druhé setkání proběhlo někdy v dubnu nebo v květnu. Tam jí už obžalovaná přesně ukázala, jak se ty dokumenty zpracovávají. Bylo to v kanceláři v Bílovci. Pak tam svědkyně jezdila třeba dvakrát, nebo třikrát do týdne na 2, 3 hodiny, kdy už ta data měla pro ni xxx připravena a ona je zpracovala do tabulky. Vždy se setkávala s xxx. Pokud by měla uvést, jestli tam byl i xxx, tak někdy ano, ale většinou měl svá jednání. Když šla xxx na mateřskou dovolenou, tak stále dělala svoji práci a protože už věděla, jak jednat se zákazníky, tak to pak už dělala ona. Pokud by měla uvést, jestli potom pořádala akce, kde se sbírala data, tak ony už byly naplánované dopředu, takže když xxx odcházela, tak ty termíny už měly připravené a už věděla, že v ten den se do toho města jede. V září jí xxx nabídl smlouvu. Smlouva byla na dobu určitou. V zaměstnaneckém poměru vykonávala to stejné jako předtím, navíc potom jednala s těmi lidmi přes e-mail, přes telefony a měla na starosti korespondenci. Předpokládá, že po odchodu xxx na mateřskou dovolenou její činnost převzal asi xxx, protože jí potom všechno zadával on. Jako brigádník pracovala několik hodin týdně, na klasickou smlouvu to bylo osm hodin. Ve společnosti už není zaměstnaná. První smlouva jí skončila, když uplynula doba určitá, tzn. 31. 08. 2014. Pak byla na pracovním úřadě a po pěti měsících jí xxx volal, jestli by ještě měla zájem, že má zase naplánované nějaké akce, takže by jí vzal znovu do pracovního poměru. Nepředpokládá, že by xxx vykonávala během mateřské dovolené něco pro Marandis. Co se týče jejího vzdělání, má vyšší odborné, tzn. maturitu a pak ještě diplomovaného specialistu, tzn. vyšší odbornou školu, což je něco mezi bakalářem a maturitou. Úkony, které pro firmu činila, se učila delší dobu, než se do toho opravdu dostala a než si byla jista s těmi lidmi, kteří přicházeli na ta kontaktní místa, mluvit. V zaměstnaneckém poměru měla plat 12.000 Kč hrubého. Odměny neměla žádné.

Svědkyňě xxx vypověděla, že xxx zná od vysoké školy, takže 12 let a xxx asi až poslední čtyři nebo pět let. Pro společnost Marandis pracovala v roce 2013, když byla na mateřské dovolené. Pracovala tam na dohodu o provedení práce. Zpočátku dělala administrativní záležitosti, jako byly přepisy dat určité formy a později s xxx vyjížděla na jednání, na ta konzultační místa v souvislosti s elektronickými aukcemi ve výběru energií. Dohodu o provedení práce sjednávala s xxx. Nejhuštěji se na akce jezdilo asi od dubna do září 2013. Pokud by měla uvést, jak často to bylo za měsíc, tak to bylo nárazové, protože ty akce se různě prolínaly, sběry dat a výdeje smluv, takže asi

dvakrát týdně. Vyplácena byla měsíčně. Kolik pracovala hodin, přesně neví. Ty akce by se daly spočítat, ale tím, že do toho zpracovávala i data, tak celkově těch hodin mohlo být měsíčně cca 100. Pokud by měla uvést, jestli tam byla nějaká zásadní změna v počtu odpracovaných hodin poté, co šla xxx na mateřskou dovolenou, tak v červenci, srpnu a září jezdila častěji za sběry, ale specifikovat to nedokáže, jestli ty hodiny narostly, protože už je to tři roky a zcela si to nevybavuje. Práci, kterou měla dělat, jí vysvětlovala xxx. O místě, kam pojedou, rozhodovala někdy xxx a někdy xxx. Záleželo i na tom, s kým měla zrovna vyjet, protože se jezdilo na různá místa. Pokud by měla uvést, jestli se činnost, kterou vůči brigádníkům vykonávala xxx v průběhu doby, co tam byla ona, měnila, tak nejdříve ji spíše vedla a potom spolu spolupracovaly, protože spolu vyjížděly. Vedla ji spíše v tom začátku, kdy ji zaučovala v tom, jak zpracovávat ta data, tzn. na přelomu února, března. Mimo vstupního zaškolení žádné další školení neabsolvovala. Pokud by měla uvést, jestli si dokáže vybavit nějakou akci, které by byla účastna i s obžalovanou xxx, tak si vybavuje duben, květen, kdy se jezdilo do Kopřivnice, do Příboru, v červnu jezdili do Žamberku a Letohradu a potom ještě byla s xxx v Bohumíně, což bylo někdy na přelomu června a července, nebo dokonce v červenci. Než šla xxx na mateřskou dovolenou, tak do té doby bylo hektičtějším obdobím přelom jara a léta. Neví, kdo činnost, kterou ve společnosti do září vykonávala, vykonával po ní, resp. si myslí, že potom tam nastoupila paní xxx do pracovního poměru. Co se týkalo náplně její práce, tak po nástupu xxx na mateřskou dovolenou jezdila nejen na sběry dat, ale ještě se samotnými smlouvami. Myslí si, že předtím to dělal xxx s xxx, tzn. oba. Pokud jde o to, co přesně ve firmě dělal xxx, tak si myslí, že hlavně sháněl zakázky, zaštiťoval to a jednal s městy a úřady. Co se týče xxx, myslí si, že ta měla pod sebou administrativní záležitosti a sběry dat. Svědkyně ztotožnila podpis xxx na žádostech o optimalizaci komodit, které jsou založeny ve spise na č.l. 368, 371, 372, 373. Zpracovávala ta data a jedná se o žádost, kterou sepisovaly s xxx. xxx se přestala ve společnosti angažovat až tak koncem července.

Svědčce xxx vypověděla, že ji xxx, kterou zná přes společnou kamarádku, oslovila asi v březnu 2013 s tím, jestli by nechtěla brigádně pracovat v jejich firmě. Jednalo se o jednoduchou práci, jenom zadávala do Excelu data, která jí xxx diktovala. xxx vystupovala jako majitelka firmy, resp., že s manželem řídí firmu. Pokud by měla uvést, od kdy do kdy to vykonávala, tak to bylo krátce, asi březen, duben. Jezdili právě do těch míst, kde se ty sběry dat konaly, což byly různé úřady. Jezdila tam skoro pořád s xxx a jenom dvakrát, nebo třikrát s xxx, ale to byla zase xxx s někým jiným na jiném místě. Jezdili většinou třikrát týdně, vždy v pondělí, středu a pátek a někdy víkendy. Kromě toho, že jí bylo vysvětleno, co má dělat, žádná školení neabsolvovala, to k tomu nebylo třeba. Pokud by měla uvést, kolik hodin na těch akcích strávili, tak tři, čtyři na každé akci. Pokud by měla uvést, kdo ji řídil a nějakým způsobem to tam organizoval, tak xxx nebo xxx. V březnu mohla odpracovat tak zhruba 3, 4 hodiny v jeden den, tzn., vycházelo by to asi 20 hodin v měsíci. Jak často pracovali ti ostatní, to neví. Na hodinu měla tak asi 70,-Kč. S obžalovaným přicházela do kontaktu méně často, jak s xxx. Zadával jí stejné úkoly jako xxx. Oni dělali oba dva stejnou práci, takže když byla s ním, tak to bylo úplně to samé, jako když jezdila s ní. Pracovalo se i o víkendech, sice ne vždycky, ale nějaké víkendy to byly.

Výpověďmi svědků xxx, xxx, xxx a xxx má soud za prokázané, že tito podepsali v Žamberku, Letohradu, Dolním Dobrouči žádosti o optimalizaci komodit, a to během měsíce června. Ani jeden ze svědků však již nebyl schopen přesně popsat, kdo za společnost Marandis byl těchto akcí přítomen, resp. obecně popsali, že se jednalo o muže (svědek xxx poznal obžalovaného) a ženu. Svědkyně xxx vypověděla, že muž a žena na místě žádost podepisovali.

Z výpovědi xxx se podává, že firma Marandis nabídla sdružení obcí na Ústecko-Orlicku možnost nákupu elektrické energie. Starosta města Letohrad oslovil ostatní starosty okolních obcí, tzn., byly to Lukavice, město Žamberk a Jablonné nad Orlicí s tím, že se nabídla firma, která s občany dokáže uzavřít smlouvy, vysoutěžit za ně elektrickou energii, popř. plyn, pokud budou potřebovat a bez nějakých nemravných poplatků pro občany, kdyby odstoupili od smlouvy. Toto se stalo někdy na přelomu dubna, května, kdy se uskutečnilo i jednání ve městě Žamberk u pana starosty, kde byli zástupci těchto zmíněných obcí a on byl k tomuto jednání přizván jako tehdejší investiční technik města. Následně na základě tohoto jednání potom přijel pan xxx, který nějakým

způsobem obhlédl situaci a dojednával možnost nějaké místnosti, popř. publicity a byl stanoven harmonogram, do které obce se v kolik hodin dostaví. Město tenkrát zapůjčilo malou zasedací síň, kde se to uskutečnilo a on této možnosti využil jako občan a dále toho využil jako předseda společenství vlastníků jednotek v Dluhoňovicích, kde je už několik let předsedou a požádal o zařazení do této aukce. Konkrétně on své smlouvy řešil s panem xxx. Protože zároveň za město vytvářel i to pracoviště, tak ještě s jedním kolegou upravoval místnost. Požadavek na první jednání občanů byl, protože se nevědělo, jaký bude zájem, vytvořit dvě pracoviště. Na to první jednání, které bylo začátkem června 2013, přijela manželka obžalovaného, která mu byla takto představena, a pracovalo se na obou stanovištích. Byla blond a byla v očekávání. (Svědék ztotožnil obžalovanou v jednacím síni). Neví, zda byla obžalovaná i na jiných jednáních. První jednání v Žamberku bylo dne 12. 06. 2013 a to druhé bylo dne 17. 06. 2013. Jednou to byla středa a potom hned pondělí. Není schopen říci, jak dalece se obžalovaná do jednání zapojovala, neboť nesledoval, co se v místnosti děje, měl od zaměstnavatele jiné úkoly. Nedokáže si vzpomenout, jestli žádost před ním podepisoval i někdo z druhé strany.

Se souhlasem stran byla čtena výpověď xxx a xxx.

Z výpovědi svědka xxx se podává, že obžalovaná ho navštěvovala v r. 2007-2008 pro poruchu plodnosti, které vyústilo v osvojení si dítěte. Se stejným problémem, tentokrát s novým partnerem (obžalovaným), ho navštívila o 4 roky později. Obžalovaná absolvovala umělé oplodnění. Gravidita probíhala bez obtíží a komplikací. Potom obžalovaná otěhotněla přirozenou cestou v říjnu 2013. Dle závěru lékaře obžalované její zdravotní stav nebránil jezdit během června 2013 na služební cesty.

Z výpovědi xxx se podává, že někdy v prosinci 2012 byli u ní na návštěvě manželé xxxa xxx se jí zeptal, zda by si chtěla přivydělat, že to není žádná těžká práce, že by dělala pro jeho firmu nějaké tabulky, do kterých by dávala nějaká data. Někdy počátkem ledna 2013, přijeli oba dva xxx opět k nim domů, přivezli sebou nějaké písemné materiály - byly to vzory vyúčtování plateb energií u určitých společností. Na těchto dokladech bylo jméno plátce a další údaje, které přepisovala do tabulek, které byly vytvořeny v Excelu. Zpočátku se jí to zdálo složité, ale po zapracování to zvládala levou rukou. xxx s ní sepsal dohodu o pracovní činnosti. Asi dvakrát do týdne ji xxx dovezl štos faktur a ona tuto dávku zpracovávala cca 2 hodiny. Několikrát ji doklady přivezla i xxx. Pro xxx pracovala od ledna 2013 do prosince 2013. Materiály ji vozil téměř každý týden. Dohodli se, že ji bude platit cca 70-75,- Kč na hodinu. Měsíčně od xxx dostávala cca 4-5 tis. Kč. Rovněž ji slíbil za rychlou práci prémie a skutečně asi dvakrát obdržela po 1.000,-Kč. Dostávala od něj výplatní lístky, které si však neschovala. Pro spol. Marandis pracovala pouze doma, nebyla nikdy v terénu. Zda pro něj pracoval ještě někdo jiný, to neví, nikdy nikoho neviděla, ani se na to neptala. Zpočátku ji oba dva vysvětlili, co má dělat, což velmi rychle pochopila. Spíš se o její práci a o to, jak jí to jde, zajímal xxx. Pracovní záležitosti řešila s xxx, když k nim přijela na návštěvu, což bylo tak jednou za měsíc. Telefonicky byla v kontaktu s xxx.

Ze znaleckého posudku znaleckého ústavu z oboru ekonomika Ostravské znalecké, a.s. se sídlem v Ostravě a výpovědi zpracovatelky **Ing. Martiny Zublové** se podává následující.

Lze učinit závěr, že ekonomická situace společnosti Marandis v letech 2011 – 2013, resp. v jednotlivých měsících roku 2013 byla poměrně příznivá.

Za předpokladu, že předložené podklady podávají věrný a poctivý obraz předmětu účetnictví a finanční situace účetní jednotky, lze na základě ročních údajů konstatovat, že společnost byla v uvedeném období solventní, vykazovala dosti stabilní strukturu aktiv a pasiv a hodnota jejího majetku postačovala pro úhradu závazků (kladný vlastní kapitál).

Z vývoje hospodaření (dosažení kladných hospodářských výsledků, nárůst obrátu) je zřejmé, že společnost má v dané oblasti podnikání potenciál, nákladovost činnosti je ovšem značná, a pro pozitivní hospodářské výsledky je tedy nutné aktivně reagovat na vývoj na trhu a přizpůsobit aktuálnímu zájmu zákazníků i výši vynaložených nákladů. V tomto směru se jeví jako ekonomicky vhodné preferovat náklady variabilního charakteru před náklady fixními, tedy např. zaměstnávání

pracovníků na DPP před zaměstnáním na hlavní pracovní poměr (pokud není předpoklad dlouhodobého a plného vyřízení daného pracovníka) či nákup služeb externě (opět pokud nejsou objektivní důvody pro interní zdroje).

Pokud jde o situaci k 01. 06. 2013, kdy od 01. 06. byla zaměstnána paní xxx, a to za částku 50.000 Kč základní mzdy plus zákonné odvody atd., což činí celkem 67.000 Kč měsíčně, tak k tomuto datu ekonomická situace společnosti byla dosti nepříznivá, společnost realizovala jenom velmi malé tržby, naproti tomu měla vysoké náklady, tzn., vykazovala značnou ztrátu, zhruba 700.000 Kč a v účetních hodnotách vykazovala i znaky předlužení. (Pokud ale půjčky byly splatné až za několik let, tak samozřejmě k žádnému reálnému předlužení docházet nemuselo). Teprve v posledním čtvrtletí roku 2013 byly realizovány většinové tržby toho daného roku, tzn., až v té době došlo ke zlepšení. Tedy ekonomický vývoj spol. Maradis v průběhu roku byl nepříliš příznivý, a podařilo se jej zvrátit až vysokými tržbami v posledním čtvrtletí (1,4 mil. Kč).

Základem pro zodpovězení, zda ekonomická situace firmy umožňovala zaměstnávat obžalovanou xxx, je posouzení ekonomické a finanční situace společnosti ke dni uzavření pracovní smlouvy, neboť u ekonomicky racionálního a odpovědně jednajícího manažera by vynaložení takto vysokých nákladů (ve vztahu k celkovým nákladům a realizovaným tržbám), navíc dlouhodobě, měla předcházet tzv. SWOT analýza, tedy hodnocení silných a slabých stránek, ohrožení a příležitostí tohoto rozhodnutí pro společnost.

Bere se přitom v úvahu, že xxx činnost pro společnost až do května vykonávala jako OSVČ, od ledna do května přitom fakturovala 23 tis. Kč - 42 tis. Kč/měsíc (celkem 154 tis. Kč, průměr 30.800,- Kč), částka se postupně zvyšovala. Dle vyjádření jednatele společnosti byla mzda ve výši 50 tis. Kč nastavena, aby odpovídala 36 tis. Kč k výplatě (tj. po srážkách odvodů a zálohy na daň z příjmů za zaměstnance), pro účely zodpovězení této otázky se tedy předpokládá, že za tuto částku byla xxx ochotna činnost v daném rozsahu pro společnost vykonávat. Pro přiměřenost této hodnoty navíc svědčí i fakt, že od září 2013 převzali povinnosti xxx jednatel xxx s hrubou mzdou 15 tis. Kč a xxx s hrubou mzdou 12 tis. Kč, což odpovídá mzdovým nákladům zaměstnavatele na úrovni 36.180,- Kč. „Objektivní“ hodnotu práce vykonávané xxx lze tedy z pohledu spol. Marandis spatřovat právě na úrovni cca 36 tis. Kč.

Z ekonomického pohledu se jeví pro společnost - která v daném období vykazuje značnou ztrátu, záporný vlastní kapitál a činnost financuje z přijaté půjčky společníka - jako nevýhodné xxx zaměstnávat, když dosud společnost využívala jejich služeb jako OSVČ s výrazně nižšími náklady.

Nicméně lze konstatovat, že ekonomická situace firmy ke dni 01.06.2013 teoreticky umožňovala - dovolovala zaměstnávat xxx (resp. jiného pracovníka na dané pozici) za mzdu 50 tis. Kč, tj. při celkových osobních nákladech 67 tis. Kč/měsíc, společnost by však disponovala nižší úrovní disponibilních prostředků a pro výplatu mezd a odvodů v měsíci září by musela využít další půjčku (nebo neuhradit jiný závazek).

V rámci ekonomické racionality bylo však logické předpokládat spíše kroky směřující ke snížení nákladové náročnosti a maximální pružnosti nákladů než zvyšování nákladů a přijímání pracovníků na hlavní pracovní poměr (výrazně nižší variabilita než při nákupu služeb od OSVČ nebo zaměstnávání na DPP).

Takže obecný závěr je, že na to společnost v podstatě měla, s výjimkou jednoho měsíce, kdy by se dostala mírně do mínusu, co se týká finančních prostředků, ale v rámci celkového posouzení ekonomické situace se to navyšování nákladů v této oblasti nejeví příliš ekonomicky racionální. Na druhé straně si to každá firma musí vyhodnotit sama. Samozřejmě je relevantní posuzovat celý účetní rok u podnikatele. Nicméně k datu 01.06. firma objektivně nemohla vědět, že v posledním čtvrtletí „udělá“ 1,4 milionu tržeb a dostane se na konci roku do nějakého zisku.

Na závěry znaleckého posudku pak nemělo vliv to, že práci měla částečně převzít po obžalované i xxx, neboť tato tam pracovala od začátku roku za stejnou částku.

Pokud by společnost byla pokutována za tzv. „Schwarz systém“, pak by to pro tuto z ekonomického hlediska znamenalo, že není schopna to ze své činnosti pokrýt a pravděpodobně by skončila v insolvenční.

Z listinných důkazů soud přihlížel k listinám týkajícím se spol. Marandis, ke zprávám OSSZ Nový Jičín ze dne 22. 5. 2014, 16. 6. 2014, 3. 7. 2014, 24. 9. 2014, 30. 10. 2014 a jejich přílohám v podobě žádostí obžalované o peněžitou pomoc v mateřství, přihláše do registrů zaměstnavatelů, oznámení o nástupu do zaměstnání, pracovní smlouvě mezi spol. Marandis a obžalovanou xxx, mezi xxx a Marandis, s.r.o. a Marandis, s.r.o. a xxx, k platovým výměrům, k přehledu vyplacených dávek atd. Těmito listinnými důkazy má soud za prokázané mimo jiné to, pracovní smlouva mezi Marandis, jejímž jediným jednatelem byl obžalovaný xxx a obžalovanou xxx byla uzavřena dne 1. 6. 2013. Obžalované xxx nejdříve dne 20. 6. 2013 vystavil MUDr. Jaroň, odborný gynekolog, žádost o peněžitou pomoc v mateřství, přičemž datum pravděpodobného porodu byl stanoven na 17. 8. 2013. Doklad byl OSSZ doručen dne 3. 7. 2013, obžalovaná na dokladu uvedla, že na peněžitou pomoc v mateřství nastoupila ze zaměstnání Marandis s.r.o. dne 1. 6. 2013. V údajích o započitatelném příjmu byl uveden pouze předpokládaný příjem 50.000,-Kč. OSSZ telefonicky informovala zaměstnavatele, že dne 1. 6. 2013 obžalované pojištění nevzniklo, neboť z předložené přílohy k žádosti o dávku a žádosti o pomoc v mateřství vyplynulo, že dne 1. 6. 2013 nepracovala, ale nastoupila na peněžitou pomoc v mateřství. Následně byla OSSZ doručena opravná žádost o peněžitou pomoc v mateřství včetně přílohy k žádosti o dávku, kde byl opět uveden místo započitatelného příjmu pouze předpokládaný příjem 50.000,-Kč. Výše jmenovaný lékař doklad vystavil dne 18. 7. 2013, tady již obžalovaná uvedla, že na peněžitou pomoc v mateřství nastupuje v zaměstnání Marandis, s.r.o. dne 22. 6. 2013 (8 týdnů před očekávaným porodem). Soud má dále za prokázané, že obžalovaný xxx se stal zaměstnancem spol. Marandis od 1. 9. 2013 s platem 15.025,-Kč a xxx byla spol. Marandis zaměstnána od 1. 9. 2013 s platem 12.000,-Kč. Obžalované xxx byly na základě žádosti o peněžitou pomoc v mateřství vyplaceny dávky ve výši 174.250,-Kč (v období od 22. 6. 2013 do 3. 1. 2014), v druhém případě jí vyplaceny nebyly (žádost z 2. 6. 2014). Dnem nástupu obžalované do práce, tj. 1. 6. 2013, byla sobota. Spol. Marandis byla založena dne 10. 8. 2011, před zaměstnáním xxx neměla firma zaměstnance. Dále bylo zjištěno, že obžalovaná xxx byla přihlášena k dobrovolnému nemocenskému pojištění v období od 28. 1. 2013 do 31. 5. 2013 s vyměřovacím základem 6.472,-Kč, jelikož nebyla účastna pojištění po dobu 180 dnů, tak této by nevznikl nárok na peněžitou pomoc v mateřství, kdy denní dávka by činila pouze 151,-Kč a celková pomoc v mateřství by činila pouze 29.596,-Kč. Z výpisu z obchodního rejstříku se podává, že obžalovaná založila dne 4. 1. 2013 spol. Anefa, s.r.o. se sídlem v Ostravě, jejíž předmět činnosti je totožný s předmětem činnosti spol. Marandis.

Dále soud přihlížel především ke zprávám vybraných měst a dalších vybraných subjektů, kde měla spol. Marandis provádět výběrová řízení (aukce) na dodavatele energií. Z těchto se podává, že v období od 01.06.2013 do 22.06.2013 probíhaly aukce energií dle letáku (viz str. 562 trestního spisu) a to: v pondělí dne 10.06.2013 od 13.00 do 19.00 hodin v Letohradu, pondělí dne 10.06.2013 od 14.00 do 18.00 hodin v Lukavici, ve středu dne 12.06.2013 od 13.00 do 19.00 hodin v Žamberku, v pátek dne 14.06.2013 od 10.00 do 19.00 hodin v Jablonném nad Orlicí, v pátek dne 14.06.2013 od 10.00 do 17.00 hodin v Dolní Dobrouči, v pondělí dne 17.06.2013 od 13.00 do 19.00 hodin v Žamberku, ve středu dne 19.06.2013 od 13.00 do 19.00 hodin v Letohradu, v pondělí dne 24.06.2013 od 13.00 do 19.00 hodin v Letohradu a ve středu dne 26.06.2013 od 13.00 do 19.00 hodin v Žamberku.

V pondělí dne 10. 06. 2013 a dále v pátek dne 14. 06. 2013 probíhaly aukce v duplicitních časech.

Ze zprávy obce Petrovice u Karviné se podává, že v pátek 07. 06. 2013 se měla dle sdělení spol. Marandis konat elektronická aukce energií pro občany, nikoli však na území obce Petrovice u Karviné. Současně bylo zjištěno, že v tento den se konala aukce pro město Kopřivnice, které se účastnila společnost Marandis.

Na zveřejněných termínech aukcí v tisku, na webových stránkách či jinde, je jako kontaktní osoba uváděna xxx (ještě před termínem 01. 06. 2013).

Ze zpráv dodavatelů energií se podává, že v období od 01. 06. 2013 do 22. 06. 2013 nejednali s xxx. Jediné zaznamenané jednání, na kterém xxx byla přítomna, bylo dne 30. 04. 2013 ve 13,30 hodin v Praze, v kanceláři Pražské plynárenské, a.s.

Soud zamítl návrh státního zástupce na doplňování dokazování v podobě zajištění zprávy, zda obžalovaná absolvovala vstupní lékařskou prohlídku, když tato skutečnost by neměla na závěry soudu žádný vliv.

K osobě obžalovaného xxx není z místa bydliště bližších poznatků, přestupkovou komisí Městského úřadu v Bílovci nebyl projednáván. V opise z evidence rejstříku trestů nemá záznam, což mu polehčuje dle § 41 písm. o) TrZ.

K osobě obžalované xxx není z místa bydliště bližších poznatků, přestupkovou komisí Městského úřadu v Bílovci nebyla projednávána. V opise z evidence rejstříku trestů nemá záznam, což jí polehčuje dle § 41 písm. o) TrZ.

K obžalované obchodní společnosti Marandis s.r.o., se sídlem v Bílovci bylo zjištěno, že v opise z evidence rejstříku trestů nemá záznam. Do obchodního rejstříku byla zapsána dne 10. 08. 2011. Jejím jediným jednatelem a společníkem je obviněný xxx. Předmět podnikání je výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona.

Soud hodnotil důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr.ř. a dospěl k těmto závěrům.

Předně je nutno uvést, že dokazováním v hlavním líčení má soud listinnými důkazy i výpověďmi svědků za prokázané, že obžalovaná xxx před přijetím do pracovního poměru spol. Marandis, s.r.o. pro tuto společnost pracovala jakožto OSVČ, svoji práci si fakturovala, když výše faktur měla vzrůstající tendenci. Výsledky svědků xxx, xxx, xxx a i listinnými důkazy v podobě sdělení jednotlivých měst (Žamberk, Dolní Dobrouč) má soud za prokázané, že obžalovaná skutečně vykonávala pracovní činnost pro Marandis i v červnu 2014, tedy po uzavření pracovní smlouvy. Její přítomnost na elektronických aukcích svědkyně i oslovená města potvrdila a jeví se zcela iracionální, aby se těchto akcí obžalovaná účastnila, aniž by byla ve spol. Marandis zaměstnána. Rovněž z výpovědi gynekologa obžalované xxx MUDr. Jaroně se podává, že obžalované nic v činnosti, která byla předmětem pracovní smlouvy, nebránilo. Spol. Marandis uhradila obžalované xxx mzdu za měsíc červen 2013 a provedla za ni zákonné odvody. Nelze tedy mít za to, že pracovní poměr byl fiktivní.

Je otázkou, proč se nechala obžalovaná zaměstnat až krátce předtím, než nastoupila na mateřskou dovolenou? Tvrzení obžalovaného xxx, že obžalovanou xxx spol. Marandis, ve které byl jediným jednatelem, zaměstnala, neboť práce stále přibývalo a její činnost začínala mít od května 2013 charakter závislé činnosti a byla zde důvodná obava z tzv. Schwarz systému (*pozn. Označení pro způsob ekonomické činnosti, při které osoby vykonávající pro zaměstnavatele běžné činnosti nejsou jeho zaměstnanci, ale formálně vystupují jako samostatní podnikatelé.*), resp. sankce za tento a dále to, že obžalovaný nevěděl, že pokud nebude obžalovaná zaměstnána, nebude mít nárok na výplatu dávek peněžité pomoci v mateřství, považuje soud za tvrzení ne zcela věrohodné a částečně účelové.

Z výpovědi svědkyně xxx či xxx se podává, že vnímaly, že xxx měli společně firmu, je tedy patrné, že takto i vystupovali. Je si třeba i uvědomit, že již od počátku roku 2013 má spol. Marandis potřebu přijímat brigádníky, které obžalovaná prakticky řídí. Náplň práce obžalované xxx se před a po uzavření pracovní smlouvy mezi Marandis a obžalovanou dle výpovědi svědků již od počátku roku 2013 zásadně nezměnila, byť množství práce mělo vzrůstající tendenci. Je tak otázkou, zda činnost obžalované nemohla mít charakter závislé činnosti již delší dobu, než až v červnu 2013 (sám obžalovaný připouští i měsíc květen) a zda tedy neměla být pracovní smlouva mezi Marandis a obžalovanou uzavřena již dříve? Nicméně tato otázka není předmětem tohoto trestního řízení, a pokud činnost obžalované xxx měla v červnu 2013 charakter závislé činnosti, pak nemůže být

kladeno spol. Marandis k tíži, že obžalovanou z obavy z pokuty kvůli tzv. Schwarz systému zaměstnala, byť byla obžalovaná již v pokročilém stupni těhotenství a byť tak mohla společnost učinit dle názoru soudu již dříve.

Dle závěru soudu je totiž nutné činit rozdíl mezi účelovostí a trestní odpovědností.

Soud poukazuje na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp.zn. 8Tdo 1002/2015. Tímto rozhodnutím byl zrušen rozsudek Okresního soudu v Kutné Hoře ze dne 30.1.2015 sp. zn. 2T140/2014, jimž byla uznána vinnou Z. S. a Ing.I.S. přečinem podvodu dle § 209 odst. 1, 3 TrZ pro skutek spočívající v tom, že dne 1.11.2013 uzavřely pracovní smlouvu na dobu neurčitou, a to Z. S. v postavení zaměstnavatele-soukromá podnikatelka, provozovatelka c.C. u S., K.Č., a Ing. I.S., v postavení zaměstnavatele, v nově vytvořené pozici s názvem marketingový a finanční poradce s hrubou měsíční mzdou 25.000,-Kč, která byla neadekvátní ekonomické situaci firmy, v úmyslu zajistit Ing. I.S. pobírání peněžité pomoci v mateřství, o kterou požádala 12.12.2013, neboť byla ve vysokém stupni těhotenství, a pokud by nebyla zaměstnána, nesplňovala by podmínky pro poskytnutí této dávky, čehož si byly vědomy a způsobily tak ČR, zastoupené OSSZ Kutná Hora škodu ve výši 114.464,-Kč, neboť peněžítá pomoc v mateřství byla ing. I. S. v období od 13.12.2013 do 26.6.2014 ve výši 584,-Kč denně vyplácena neoprávněně.

Předně dle závěru Nejvyššího soudu žádný právní předpis neukládá, koho může kdo ve své firmě zaměstnat a koho nikoli, stejně tak je samozřejmě vyloučené, aby jakákoliv právní norma zakazovala zaměstnávání těhotných žen. Rovněž tak škoda, pokud by se jednalo o fiktivní pracovní poměr (k čemuž soud nedospěl), v obžalobě není vymezena správně, neboť nebylo přihlédnuto k tomu, že pokud by neměla obžalovaná nárok na dávky peněžité pomoci v mateřství, měla by nárok alespoň na rodičovský příspěvek.

Během hlavního líčení se dle závěru soudu nepodařilo státnímu zástupci prokázat, že by obž. xxx uzavřela pracovní smlouvu se spol. Marandis tzv. na oko. Nicméně, s odkazem na judikát NS citovaný shora, teoreticky vzato, Česká republika by mohla být obžalovanými uvedena v omyl i nepravdivou informací ohledně částky sjednané mzdy, což by sice nemělo žádný vliv na oprávněnost nároku na tuto dávku, ovšem promítlo by se to při výpočtu její výše.

Je tedy otázkou, zda výše příjmu, která byla xxx stanovena, skutečně odpovídala práci obžalované? Ze znaleckého posudku vyplývá, že obecně ekonomická situace společnosti byla poměrně příznivá, společnost realizovala zisk, ovšem činnost společnosti byla vysoce nákladová. Pokud jde o samotný rok 2013, tak ekonomickou situaci lze hodnotit jako poměrně příznivou, nicméně to až díky závěrečnému čtvrtletí roku. K 1. 6. 2013, tedy k datu zaměstnání xxx, situace příznivá nebyla, společnost realizovala malé tržby a vykazovala ztrátu 700.000 Kč. Za této situace by z tzv. obecného ekonomického pohledu bylo vhodnější volit cestu úspor nákladů a volit náklady variabilní na úkor fixních. Hodnota práce obžalované pak ve znaleckém posudku byla stanovena na částku 27.000 Kč hrubého, což odpovídá mzdovým nákladům ve výši 36.000 Kč. Při stanovení této sumy se vycházelo z průměrné fakturace xxx jakožto OSVČ, součtu příjmů xxx a xxx, kteří po jejím odchodu měli vykonávat její práci. Přijetí xxx do pracovního poměru pak není považováno za racionální krok pro chod firmy. K datu 01. 06. 2013 firma objektivně nemohla vědět, že v posledním čtvrtletí udělá 1,4 milionu tržeb a dostane se na konci do nějakého zisku. Ze znaleckého posudku se dále podává, že společnost tzv. „měla na to“ (s výjimkou jednoho měsíce), aby xxx zaplatila a je pak na vůli toho kterého podnikatele, zda preferuje náklady fixní před variabilními. Případná pokuta za tzv. Schwarz systém, pak mohla být pro společnost likvidační.

Soud nechal doplnit dokazování o zprávu OSSZ, kdy tato měla uvést, kolik by činila výše dávek v případě, že by průměrný měsíční plat xxx byl toliko 27.000 Kč hrubého (jak uvedeno ve znaleckém posudku). Tato částka je 121.716 Kč, což je tedy výrazně nižší, než žalovaná suma. Otázkou však je, zda vůbec lze takto stanovit výši adekvátního příjmu obžalované. Soud se domnívá, že je přinejmenším diskutabilní, zda lze finančně na stejné úrovni ocenit práci zkušené vysokoškolsky vzdělané pracovnice, která navíc činnost společnosti dobře zná a nové

zaměstnankyně, navíc s nižším vzděláním. Pokud by tomu tak bylo, de facto by se podnikatelům znemožňovalo stanovit výši platu dle jejich uvážení. Jinak řečeno, i kdyby výše platu byla stanovena záměrně vyšší s ohledem na výši dávek peněžité pomoci v mateřství, je otázkou, zda lze přesně určit, jaký měla mít obžalovaná plat na základě mimo jiné součtu platů osob, které její činnost převzaly, ale mají jiné zkušenosti a vzdělání a na základě fakturace, která měla ale vzrůstající tendenci? Soud poukazuje na nález Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 1320/2008, dle kterého v trestním řízení musí být dán dostatečný podklad pro závěr o vzniku škody stejně tak i o její výši. Nestane-li se tak, může dojít k porušení práva na spravedlivý proces.

Soud tak dospěl k těmto závěrům. Nebylo prokázáno, že by pracovněprávní vztah fakticky nevznikl, že by tento byl fiktivní, uzavřený v úmyslu vylákat dávky peněžité pomoci v mateřství, na které by jinak xxx neměla nárok. To, že se obžalovaná nechala zaměstnat až těsně před nástupem na mateřskou dovolenou a byl jí stanoven diskutabilní plat, lze vnímat dle závěru soudu jako účelové jednání, které však zákon nikterak nezakazuje a byť s tímto soud nemusí vnitřně souhlasit, na podstatě věci to nic nemění.

Obžalovaným je kladeno za vinu nejen to, že uzavřeli fiktivní pracovní poměr, ale i to, že výše platu neodpovídala ekonomické situaci firmy, když toliko měla obžalovaná xxx pobírat plat jen ve výši 27.000 Kč. Ze znaleckého posudku se však podává, že společnost si mohla dovolit obžalovanou zaměstnat i při platu ve výši 50.000 Kč, a byť by se to jevilo jako nevýhodné, je na vůli toho kterého podnikatele, zda upřednostní náklady fixní před variabilními. Dle závěru soudu, jak uvedeno shora, je pak poměrně diskutabilní uvedení výše platu obžalované xxx, ze kterého se měly dávky počítat. I kdyby přesto soud připustil, že takto lze výši platu (adekvátní) stanovit a následně vypočítat dávky, které měla obžalovaná pobírat, má za to, že přesto není namístě, aby se obžalovaní zodpovídali z výše uvedeného jednání v rámci trestního řízení.

Soud poukazuje na argumentaci Nejvyššího soudu, pokud jde o princip ultima ratio a subsidiarity trestní represe. Dle § 12 odst. 2 TrZ trestní odpovědnost pachatele a trestněprávní důsledky s ní spojené lze uplatňovat jen v případech společensky škodlivých, ve kterých nepostačuje uplatnění odpovědnosti dle jiného právního předpisu. Takto definovaným principem ultima ratio je zajištěno, aby prostředky trestního práva byly použity zdrženlivě, především tam, kde jiné právní prostředky selhávají nebo jsou neefektivní. Tím je vyjádřena funkce trestního práva jako krajního prostředku ve vztahu k ostatní deliktní právní úpravě. Z uvedeného vyplývá, že trestnými činy mohou být pouze závažnější případy protispoločenského jednání, a to dle zásady, že tam, kde postačí k regulaci prostředky správního práva nebo civilního práva v širším smyslu, jsou trestněprávní prostředky nejen nadbytečné, ale z pohledu principu právního státu také nepřipustné.

V dané věci je však zřejmé, že předpisy práva sociálního zabezpečení počítají i se situacemi neoprávněně vyplacených dávek. Dle § 84 odst. 2 písm. a) zákona o nemocenském pojištění je příslušná OSSZ oprávněna rozhodovat v prvním stupni ve věcech pojištění, mj. o přiznání dávek a jejich odnětí, o vrácení přeplatku na dávce či o správních deliktech.

Pokud by soud vzal v úvahu rozdíl mezi platem, který u obžalované xxx byl podkladem pro výpočet dávek a platem, který byl uveden ve znaleckém posudku, bylo by dle soudu namístě využití ust. § 124 zák. o nem. pojištění, kdy by měl OSSZ sociálního zabezpečení požadovat přeplatek, který by odpovídal výše uvedenému rozdílu (pokud jde o skutek pod bodem 1 rozsudku, v 2. případě škoda vůbec nevznikla).

Dle § 124 Pojištěnec nebo jiný příjemce dávky, který nesplnil jemu uloženou povinnost nebo přijal dávku nebo její část, ačkoliv musel z okolností předpokládat, že byla vyplacena neprávem nebo ve vyšší částce, než náležela, anebo jinak zavini, že dávka byla vyplacena neprávem nebo ve vyšší částce, než náležela, je povinen uhradit plátcí dávky přeplatek na dávce. Jestliže jiná fyzická osoba nebo právnická osoba zavini, že dávka byla vyplacena neprávem nebo ve vyšší částce, než náležela, je povinna uhradit plátcí dávky přeplatek na dávce. Jestliže přeplatek na dávce způsobilo více subjektů, odpovídají plátcí dávky za přeplatek na dávce společně a nerozdílně a vzájemně se vypořádají podle míry zavini, pokud se nedohodnou jinak. Spory o vzájemné vypořádání rozhodují soudy. Nárok na úhradu přeplatku na dávce zaniká uplynutím 5 let ode dne výplaty této

dávky, po dobu výkonu rozhodnutí, nebo jsou-li na úhradu přeplatku prováděny srážky z příjmu nebo z dávky.

Případný trestněprávní postih, a to i s ohledem na dosavadní bezúhonnost stíhaných osob považuje soud za postup, který by byl s výše uvedenými zásadami subsidiarity trestní represe a ultima ratio v rozporu. Společenská škodlivost jednání obžalovaných, pokud ji lze vůbec připustit, tak dle závěru soudu není taková, aby bylo možno ve věci dospět k závěru, že se obžalovaní dopustili trestného činu.

S ohledem na shora uvedené dospěl soud k závěru, že je namístě všechny obžalované obžaloby zprostit dle § 226 písm. b) trestního řádu, neboť žalované skutky nejsou trestnými činy a jednání obžalovaných není namístě posoudit ani v rámci přestupkového řízení.

Dle § 229 odst. 3 tr.ř. pak soud poškozenou Českou republiku, zastoupenou OSSZ Nový Jičín, která se připojila se svým nárokem na náhradu škody řádně a včas, odkázal s jejím nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání ve lhůtě 8 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení, ke Krajskému soudu v Ostravě, prostřednictvím podepsaného soudu.

Státní zástupce a obžalovaný mohou podat odvolání pro nesprávnost kteréhokoli z výroků, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Odvolání je vždy možno podat též proto, že takový výrok učiněn nebyl, nebo i proto, že bylo porušeno ustanovení o řízení, jež předcházelo rozsudku.

Odvolání musí být ve stanovené zákonné lhůtě řádně odůvodněno tak, aby z něho bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Z odvolání státního zástupce musí být patrné, zda se podává, byť i z části ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Nový Jičín dne 17.02.2016

JUDr. Pavla Růžičková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Žárská Martina DiS.